

Svědectví: 64. Jsem jednou z kazatelek na seznamu cílů SBC

Svědectví

Jsem jednou z kazatelek na seznamu cílů SBC

Carlisle Davidhizar v baptistickém kostele Calvary ve Waco v Texasu, kde byla ordinována.

Nenašla jsem to správné přídavné jméno, které by popsalo, jaký je to pocit, najít svůj sbor a svoji fotografii na seznamu [baptistických](#) sborů, které kolují jako důkaz, že Jižní baptistická konvence by měla změnit své stanovy tak, aby vyloučila společenství s kazatelkami.

Byla jsem překvapena - můj sbor se na seznam dostal kvůli spojení s naším státním sjezdem (SBC) a způsobu, jakým se naše misijní služba člení, a ne proto, že bychom měli nějaké hluboké vazby na SBC.

Byla jsem trochu vyvedena z rovnováhy. Je zvláštní mít svou tvář a pracovní adresu takhle k dispozici lidem, kteří si myslí, že si uzurpujete Boží zamýšlený řád.

Bylo to k smíchu. "Takhle se cítí hanba?" zavolala jsem přes dům na manžela. "Jsem na seznamu odbojných kazatelek Mika Lawa."

Cítila jsem se bodnutá způsobem, který vyvolal částečně smutek, částečně hněv a částečně rezignaci.

Věděla jsem, že jít do teologického semináře, být ordinována a přijmout práci jako „kazatelka“ v názvu znamenalo, že se již nehlásím k víře denominace, která mě vychovala a naučila milovat Ježíše.

Když jsem se po semináři ucházela o práci, pečlivě jsem si sbor prověřila, abych se ujistila, že už nebudu muset bojovat v boji, že ženy jsou skutečně povolané ke kazatelské službě. Jeden takový sbor jsem našla.

Sbor, kterému v současné době sloužím, učinil toto rozhodnutí již koncem 70. a začátkem 80. let 20. století po převzetí SBC fundamentalisty. Tento sbor po desetiletí ordinuje ženy jako diakonky a služebnice evangelia.

Jsme napojeni na *Baptist General Association of Virginia* a *Cooperative Baptist Fellowship* - pouze nominálně na SBC. Nikdo nemrkl okem, když byl můj titul vyhlášen jako „přidružená kazatelka pro rodiny a komunitu“ a nikdo se nestresuje v neděli, kdy jsem na kazatelně.

Takže jsem věděla, že někteří z lidí, kteří mě stále milují (a já stále miluji je) z mých let v SBC, by nesouhlasili s mým povoláním, sborem a s mým pracovním titulem.

Co jsem si neuvědomila, bylo, že existuje poměrně velký kontingent jižanských baptistických kazatelů, profesorů a sborů, **kterí mě považují za aktivní hrozbu.**

“Co jsem si neuvědomila, bylo, že existuje poměrně velký kontingent jihobaptistických kazatelů, profesorů a sborů, kteří mě považují za aktivní hrozbu.”

Jednou z mnoha frází, které pastor Mike Law z Arlingtonského baptistického sboru v Arlingtonu, Virginia, použil ve svém [dopise](#), bylo, že „setrvávání žen v kazatelské službě materiálně poškozuje práci konvence“, protože „znečišťuje půdu nedůvěrou a neposlušností vůči Bibli.“

Kdo věděl, že ze všech problémů ve světě a v církvi jsou ženy hlásající evangelium a zastávající určitý titul tím nejnaléhavějším? Rasismus. Ekonomická nespravedlnost. Tajný seznam více než 700 sexuálních predátorů. To vše může být nešťastné, ale skutečný problém, věc, která brání jižním baptistům v jednotě, věc, která je způsobuje, že „devalvují svou doktrínu“, jsou kazatelky.

Ve svém dopise Law apeluje na výklad několika tradičních pasáží, které jsou běžně citovány při argumentaci proti ženám ve službě. Obzvláště se váže k 1. Timoteovi 3. A to není nic nového pro ženy sloužící v prostředích s různým chápáním toho, jak tyto pasáže interpretovat.

Slyšeli jsme tyto fráze v angličtině plně vytažené z jejich historického, kulturního a jazykového kontextu, aby nám řekly, abychom si sedly a byly zticha.

Udělalý jsme na nich vlastní studijní práci. Víme, že lidé ze všech společenských vrstev mohou a také docházejí k různým závěrům ohledně celé řady výkladů Písem. Smířily jsme se s tím, že umíme dobře

exegetovat, překládat z řečtiny a odkazovat na světové učence a stále se najdou lidé, kteří je znovu vnášejí do diskuse, jako bychom nevěděli, že jsou v Písmu.

“Slyšeli jsme tyto fráze v angličtině, plně vytržené z jejich historického, kulturního a jazykového kontextu, aby nám řekly, abychom si sedly a byly zticha.”

Law si však, zdá se, neuvědomuje, že existují i jiné názory než jeho vlastní.

Říká, že Pavel „*nás nenechá hádat, jak by měla být uspořádána Boží domácnost*“. Nevadí, že Pavel ve zbytku svých novozákonních dopisů cituje ženy, které hlásají evangelium.

Předpokládám, že Lydia, Junia, Priscilla, Chloe a ostatní ženy zmíněné v Římanům 16 nejsou dostatečným důkazem.

Myslím, že starozákonní příběh o Deboře, soudkyni a vojevůdci Izraele, nestačí.

Zdá se, že prorokyně Chulda – jediná osoba schopná vyložit zákon ve 2. králi – ve skutečnosti nemluvila Boží slova.

Možná místo toho, aby Marie Magdalena kázala evangelium poté, co byla první, kdo byl svědkem vzkříšeného Krista, měla jít najít nějakého vhodného muže, který by to za ni udělal.

Pokud dokážete poctivě přečíst celé svědectví Písma, vezmete v úvahu, že ve hře jsou nesčetné různé kulturní a sociologické faktory, a podíváte se na otevřená, upřímná a spravedlivá setkání, která Ježíš má se ženami, a *přesto* dojdete k závěru, že to je křišťálově čisté, bez prostoru pro jiné výklady, pak myslím, ať je pokoj s vámi.

Existuje spousta sborů, které mají na podobné věci různé názory. Historicky byli baptisté natolik oddaní myšlence sborové autonomie, že sborům ponechali prostor, aby si stanovily vlastní prohlášení o své víře, najímali vlastní zaměstnance a láskyplně nesouhlasili.

Baptistické sbory se ne všechny shodují v teoriích smíření, otevřeném vs. uzavřeném přijímání, výběru diakonů a starších nebo v tom, jak úzce by měla být církve a národní vláda propojeny.

Baptistické sbory stejně jako já jsou ochotné spolupracovat se sbory, které mají odlišné názory než my. Navázali jsme partnerství se sbory různých denominací a náboženskými organizacemi zcela odlišných vyznání v naší komunitě. Část našeho darování i nadále směřovala do úsilí, které prosazuje SBC, protože to byla dobrá práce evangelia.

Ale Mike Law a dalších 2149 mužů, kteří podepsali jeho dopis a přispěli na jeho seznam, se zjevně rozhodli, že je čas udělat čáru v písku. A tou linií jsou ženy na kazatelkách a ženy ve sborech, které mají ve svém titulu „kazatelka“. To mi opravdu říká vše.

Nemají problém s ženami vykonávajícími životně důležitou práci v církvi. Jsem si jistá, že je to spravedlivé říci, protože v každém sboru, který jsem kdy navštívila, platilo, že by se určitě ocitli bez kormidla na mělčině, kdyby se všechny ženy sloužící v jejich sborech rozhodly přestat. Ženy mohou dokonce vykonávat zásadní kazatelskou práci, pokud jde o děti, mládež, jiné ženy nebo jsme ochotni je nazývat zahraničními misionářkami nebo ředitelkami.

Je ironií, že některé z darů SBC v mém sboru v průběhu let šly do darů pro Lottie Moon. Lottie Moon

je pravděpodobně největší a historicky nejvýznamnější misijní fond SBC pojmenovaný po své známé misionářce, ale považovali by ji za hlasatelku evangelia? Kazatelku? Asi ne. A to nemluvím o tom, že SBC by se během své existence dvakrát finančně zhroutila, kdyby nebylo štědrosti *Misionářské unie žen*.

“Law mi bude muset odpustit, když si vypůjčím jeho větu, že jde o integritu Písem, čistotu nauky nebo jednotu v rámci denominace.”

Takže mi Law bude muset odpustit, když si vypůjčím jeho větu, že jde o integritu Písem, čistotu nauky nebo jednotu v rámci denominace. Jde o to, o co tu vždy šlo: o moc.

V knize Beth Allison Barr [The Making of Biblical Womanhood](#) uvádí přesvědčivý příklad toho, jak evangelikální koncept biblického ženství pochází mnohem více z naší vlastní patriarchální kultury a historie než z Písma samotného. Je to také více o moci než o čemkoli jiném, ať už je za tím záměr nebo jiný.

Slyšela jsem všechny nejlepší argumenty pro komplementarismus a mužské vedení. Z celého srdce věřím, že většina lidí, kteří mi je předkládali, mají ty nejlepší úmysly. Slyšela jsem, že mužům a ženám se v tomto typu prostředí daří, že ženy jsou v těchto systémech chráněny, že úspěch církve, která kulturu získává zpět, závisí na tom, zda každý zná svou přidělenou roli a vykonává ji.

Ale musím k vám být upřímná.

Strávila jsem více času úzkostí a pocitem viny, než abych se cítila dobře. Bála jsem se, že nejsem v duchu dost tichá. Byla jsem posedlá tím, jak vypadám, držela jsem ústa a nepromluvila, když jsem měla a chtěla.

Poslouchala jsem lidi, kteří říkali, že ženy jsou příliš emotivní na to, aby je vedly, zatímco sledovali rozrušené a rozhněvané muže, kteří na sebe v televizi křičeli, jako by hněv nebyl emocí.

Slyšela jsem, že ženy bojují s biblickým výkladem a potřebují být vedeny silnými muži, jako by v nás všech nepřebýval stejný Duch svatý.

Když jsem se konečně rozhodl přestat se mačkat do komplementární škatulky, moje manželství a mé povolání se uvolnily.

Těžko uvěřím, že smyslem systému je chránit ženy, když skrývání pachatelů za účelem dobré pověsti církve je důležitější než vyloučení těchto mužů z kazatelské služby.

Není to moc bezpečné, když kazatel z Waco v kázání mluví o ženách, jako by drtivá většina z nás byly pokušitelky, které ho nenávidí a chtějí mu zničit život.

Ve 14 letech jsem se vyloženě bála, když mi bylo řečeno, že moje tělo může způsobit, že moji bratři v Kristu budou přemýšlet o chlívých myšlenkách a že za jejich pokračující dobré sexuální chování jsem zodpovědná já.

Mít mou fotku a pracovní adresu po internetu mi nepřipadá jako něco, co tito kazatelé udělali, aby mě ochránili.

“To, že se moje fotka a pracovní adresa rozšířily po internetu, mi nepřipadá jako něco, co tito kazatelé udělali, aby mě ochránili.”

Přestala jsem věřit, že znovuzískání kultury je způsob, jak se církve posune vpřed.

Kristus nás volá do alternativní společnosti a do království, kde neexistuje žádná hierarchie.

Spíše než rigidní systém, kde každý musí znát své místo, aby mohl prosperovat, nám Ježíš nabízí svobodu. Svoboda být všeobecným kněžstvím věřících, kde každý může sloužit v jakékoli funkci a obdarování, které má.

Kristův kříž navždy zlomil prokletí hříchu a smrti. My, kteří jsme v Kristu, můžeme nechat patriarchát odejít a žít v krásné rovnosti vykoupených.

I když to všechno říkám a pokračuji ve zpracovávání emocionálního dopadu posledních několika dní, jsem si vědoma skutečnosti, že ne každý v SBC nebo každý, kdo věří v mužské vedení, si myslí, že vykopnout všechny tyto sbory je správné. Vím to. Je spousta lidí, které miluji, kteří mě a mé povolání podporují, i když tomu nerozumí nebo chodí do sborů, které by mě nikdy nezaměstnaly.

Můj sbor podniká kroky k dokončení přerušování všech vazeb se SBC před hlasováním o tomto dodatku v červnu, ale pokud váš sbor ne, zvažte prosím skutečnost, že na vašem hlase a vašem hlasu záleží. Můžete hlasovat proti. Můžete nahlas říci, že ženy ve vašich sborech jsou životně důležité vedoucí. Můžete říci, že i když si nejste jisti, že by ženy měly být kazatelky, že tohle není správný způsob, jak věci řešit.

Kéž příští generace baptistických žen, které Bůh povolal do služby, nemusí najít svá jména na seznamu, který je nazývá neposlušnými a nečistotami.

Carlisle Davidhizar

[Baptist News Global](#)

Carlisle Davidhizar

Carlisle Davidhizar

***Carlisle Davidhizar** je absolventkou teologického semináře George W. Truetta a slouží jako přidružená kazatelka pro rodiny a komunitu v May Memorial Baptist Church v Powhatan, Virginia.*

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)